

Les distincions dels periodistes

El Col·legi de Periodistes ha atorgat recentment el premi Micro Daurat al periodista Tomàs Alcoverro, després de tota una vida de treball periodístic. Repassem la història dels reconeixements periodístics a persones o entitats

El Col·legi de Periodistes a les Terres de l'Ebre, també ha atorgat el Micro Obert, per facilitar l'activitat periodística durant el 2022, al grup Gepec, i el Micro Tancat, per no afavorir esta activitat, a l'anterior servei de premsa de l'Ajuntament de Tortosa, a votació de periodistes i col·legiats. No és la primera vegada que els periodistes tortosins atorguen reconeixement públic a persones o entitats per la seva tasca social. La primera vegada de què es té constància fou la creació del guardó Tortosí de l'Any per part de l'anomenat Grup de Premsa de Tortosa. El Grup de Premsa era una associació privada integrada pels corresponents dels periòdics i col·laboradors a les publicacions locals: el setmanari *La Voz del Bajo Ebro* i l'emissora *Radio Tortosa, Cadena Sindical*. Tots amb un elevat grau d'amateurisme, perquè no hi havia periodistes titulats. Els primers, a principis dels setanta, foren Antoni Dalmau, Amparo Moreno, Daniel Arasa, Karnele Marchante, mossèn Josep Maria Ribes i jo mateix.

L'any 1969 s'escollí primer Tortosí de l'any el dinamitzador cultural Mariano Jover Flix. L'atorgament del guardó assolí una gran projecció so-

Joaquim Esteller, a la imatge a la dreta del president de la Demarcació del Col·legi de Periodistes a les Terres de l'Ebre, va recollir el premi Micro Obert en nom del Gepec.

cial, cosa que comportà un elevat nivell de politització i que, tret d'algunes excepcions, els primers anys es guardonés a figures representatives de la situació política i l'establiment. El segon any fou l'industrial i alcalde Joaquim Fabra (1970) i seguien el també alcalde Felipe Tallada (1972), el regidor de l'ajuntament Manuel Camos (1973), l'empresari José Celma Prieto (1974), el polític Fernando Bau (1976) i l'aleshores ministre Federico Mayor Zaragoza (1977). Les excepcions significatives foren la designació del canonge Joan

Baptista Manyà (1970), el bisbe Ricard Carles (1975) el pintor Ricardo Cerveto (1978) o Hermanitas de los Pobres (1979). Els guardons de Tortosí de l'Any continuaren a principis dels vuitanta fins que l'organització i el mateix Grup de Premsa entraren en crisi fins la seva desaparició.

Paral·lelament, el recentment aparegut setmanari *Ebre Informes*, avui el nostre periòdic *SETMANARI L'EBRE*, creava el premi Jaume Tió Noé, en memòria de l'escriptor més destacat de finals del segle XIX a Tortosa. Es va voler que des del principi tin-

gués una projecció estrictament cultural, allunyada de referents polítics. El primer guardonat fou el professor Manuel Pérez Bonfill (1981), al que seguien els anys següents el poeta Gerard Vergés, el dramaturg Ricard Salvat, l'escriptor de Benissanet Artur Bladé Desunvila, el professor universitari Jesús Maria Rodés i l'estudiós del Delta Rafel Balada. L'any 1982 s'afegí el premi Campos Tarré per a potenciar l'afecció periodística entre els estudiants de batxillerat de l'Institut de Tortosa. Es va triar el nom del periodista Sebastià Campos que,

en acabar la guerra civil, havia estat afusellat pel franquisme per ser director del diari *El Poble*, òrgan dels seguidors de Marcelino Domingo. Els professors de Llengua i Literatura promovien la participació entre els alumnes anunciant-ho a classe i considerant-ho un treball. Cada edició, el setmanari publicava un treball d'un alumne escollit pels professors (Manuel Pérez Bonfill i Manel Ollé, els més compromesos). A finals d'any, un jurat escollia els guanyadors d'entre totes les peces publicades. El primer any es va guardonar Antonio Gallardo i en anys successius Joan Josep Carot, Maricel Chavarria i Maria Jose Ariño. Tots dos premis van desaparèixer a finals de 1985 quan el setmanari assolí una nova orientació amb nous gestors i directors. Fou una llàstima, perquè quedaren molts valors culturals del territori per haver estat reconeguts en anys successius com Jesús Massip, Carmel Biarnès, Zoraida Burgos, Albert Roig, Mari Chordà, Jaume Rocamora, Andreu Carranza, Francesca Aliern, Emili Rosales, entre altres. Encara, però, es poden recuperar.

El premi anual Micro Daurat està en la mateixa òrbita periodística i cultural, en tant que és una important distinció pública a un professional de la comunicació per tota una vida dedicada al periodisme. ■